„Danskeren,"

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.

udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskeren" udgaar Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater $1.50. Udlandet $2.00
Bladet betales i Forskud.

Bestilling, Betaling, Adresseforandring etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskeren"s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Onsdag den 21. Januar, 1914.

Vor Frelsers Menighed i Neenah, Wis., har sendt Kaldsbrev til Past. Andreasen i Oakland, Calif. Om Past. Andreasen tager imod dette Kald vides endnu ikke.

Det værdifuldeste Træ i Verden siges at være en Avokado eller Alligator—Pæretræ, som en Mand i California ejer. „The Lloyds'" Asfurancekompagni i London har just assureret det imod Brand og Frost for $30,000. Træet bragte dets Ejer $3,206 for Frugt og Podekviste i Fjor. For at beskytte Træet imod Frugttype er der bygget et 30 Fod højt Hegn omkring det. Et frugtbart Træ bruges i Skriften som Billede paa Mennesker, hvis Lyst er til Herrens Lov, og som grunder paa hans Lov Dag og Nat: „Han skal være som et Træ, der er plantet ved Vandbække, hvilket giver sin Frugt i Tid." Hvor meget maa saa ikke et frugtbart Træ af den Slags være værd!

Forleden meddelte vi lidt om Forsøgene i Kina paa at indføre Konfucianismen som Statsreligion. Vi skal her meddele en Udtalelse af Præsident Yuan Shi Kai efter „Christian Herald". Hans Anskuelse udtrykkes i følgende Ord:

„Angaaende Folkets religiøse Frihed da vil alle Religionsbekendelser blive betragtet som ligeberettigede, og ingen af dem vil blive særlig begunstiget eller tilsidesat. Der bør vises gensidig Agtelse, og man bør gensidig undgaa Mistillid iblandt Folket, uagtet om man deltager i nogen særlig religiøs Praksis eller ikke, eller hvilken Bekendelse han slutter sig til, saa at alle maa nyde den offentlige Fred og Lykke."

Det antydes, at en Hovedgrund til, at Præsident Yuan Shi Kai har opløst Parlamentet, skal være den, at mange af de fremragende Medlemmer begunstigede Konfucianismen, og han vilde for enhver Pris undgaa Religionsstrid. Det synes altsaa, at Præsidenten er inde for at holde Stat og Kirke adskilt og for fuld religiøs Frihed og Ligeberettigelse.

Eet Mord i 20 Aar. Følgende fra den danske Ø Island læser vi i et amerikansk Blad: „Den lille Ø i Nord, Island, har en Befolkning af omkring 72,000. De er et intelligent og kristent Folk og næsten alle Medlemmer af den lutherske Kirke. „Island", siger en Skribent, „lider af Vulkaner, Sne og Isskred, Hungersnød, Pest og Sørøvere, men ikke af Tiggere, Vagabonder og Type. Nu kommer den sørgelige Nyhed fra Reykjavik om et Mord, som blev begaaet der for kort Tid siden, det første, siges der, i 20 Aar. Dette er eet for mange, men hvad skal vi sige om de Mord, som begaas næsten hver Dag i Storbyerne i dette Land? Mordet øvedes af en Kvinde, som forgav sin Broder. Manden var en Arbejder, men flittig og sparsom, saa han havde lagt sig 700 Kroner til Bedste. Fristelsen til at komme i Besiddelse af disse Penge var Søsteren for stærk. Vi behøver daglig at bede: „Led os ikke i Fristelse".

Paven giver Afkald paa verdslig Magt. Det berettedes nylig fra Rom til „The Daily News" London, at Ærkebiskop Udine i en Tale for den katolske Kongres i Mailand, havde offentlig erklæret, at dersom den italienske Regering i Forening med andre katolske Magter vilde forsikre Paven om, at man ikke vil komme hans religiøse Prærogativer for nær, saa vil Paven slutte med at kalde Kongen en Usurpator. Denne Erklæring støttedes af en lignende fra Grev Torre, Formanden for den katolske populære Forening. Man antager, at to saa afgjorte Forsvarere af Pavedømmet næppe vilde fremkomme med saa betydende og vidtrækkende Udtalelser uden Pavens Vidende og Bifald. Det er sikkert en ualmindelig og uventet Begivenhed, dersom Aviserne har gengivet den rigtig. Krigen mellem Paven og Kongen af Italien har været kostbar for Kirkens Vedkommende, og det vil være et fint Stykke kirkelig Statsmandskløgt, om Pius den X. kunde vende op og ned paa sin Forgængeres ufejlbare Dom og give Afkald paa al verdslig Magt. En saa radikal Frontforandring er næsten for god til at være sand; men Pavedømmet forstaar at beklippe sine Sejl efter Vinden. Man kunde imidlertid ønske, at Pavekirken paa denne Side af Vandet bestræbte sig mindre for at vinde verdslig Magt i Uncle Sams Domaine. „The Luth."

Past. E. S. Rosenberg har afslaaet det Kald, som vi i sidste Nr. omtalte, at Pacifik Kreds' Styrelse og Menigheden i Reedley, Cal., havde udstedt til ham.

Vort Samfundsmøde.

(Af A. M. Andersen.)

II.

Der føres gerne tre Argumenter i Marken for at blive ved den gamle Maade at holde Samfundsmøde eller Aarsmøde paa — den enkelte Menigheds Repræsentationsret, de store Samfundsmøders velsignelsesrige Indflydelse, og at under denne har de Præster, som bor i Nærheden af, hvor Mødet holdes, og som derfor kommer med, Stemmeret, og ligesaa kan de nærbeliggende Menigheder faa hver en Stemme i Mødet.

For mig ser det ud, som disse Argumenter er mere tilsyneladende end virkelige.

Det er jo ikke muligt at sammenligne de enkeltes Interesser, ellers vilde jeg sige, at jeg har lige saa megen Interesse for den enkelte Menighed eller Ige saa dyb Agtelse for dens Repræsentationsret som nogen anden.

Men det er jo paavist, at denne Repræsentationsret ikke kommer til sin Ret under vort nuværende System. Divider 187 — det Antal Delegater, der efter vor Konstitutionsbestemmelse skulde have været ved vort sidste Aarsmøde — saa faar du 62 1/31, der var 63.

Nej, netop for at de enkelte Menigheder skal kunne gøre Brug af deres Repræsentationsret, saa maa denne henlægges til Kredsmøderne, og disse maa faa større Del i Samfundsstyrelsen, hvad der vil blive en Selvfølge, om vi faar Kredsdelegation til Samfundsmødet.

Jeg skal siden komme tilbage til Menighedernes Repræsentation i Kredsenes Aarsmøder.

Det andet Argument er sikkert kun tilsyneladende. Thi hvad der hidtil har gjort vore Aarsmøder store, det er ikke Antallet af stemmeberettigede Medlemmer, men besøgende.

63 Delegater og 55 Præster (118) gør ikke et Møde stort eller indflydelsesrigt.

Det er derimod dette, at det er Samfundsmøde, at det er det hele Kirkesamfunds Arbejde for Guds Rige, som der forhandles, og det er de mange Prædikener, dels Foredrag, og opbyggelige Sammenkomster, som drager den store Skare af besøgende til disse Møder.

Set nu, at vi ved Kredsdelegationen fik kun Halvdelen af Stemmerne eller endnu mindre — jeg er ikke i Stand til at indse, at det vilde gøre mindste Forskel med Hensyn til den velsignelsesrige Indflydelse. Mødet vilde rimeligvis drage lige mange besøgende, der vilde blive Præster nok til at prædike og holde Foredrag o. s. v., o. s. v.

Snarere tror jeg, at vi vilde komme lettere over vore Forhandlinger, fordi noget mere Arbejde vilde blive henvist til Kredsmøderne, og vi fik mere Tid til Opbyggelse.

Altsaa — jeg sætter Pris paa Samfundsmødets Indflydelse, maaske faa meget som nogen, men jeg tror, at den foreslaede Forandring vil ikke betyde det allermindste i saa Henseende.

Saa det tredie Argument.

Kanske jeg selv vilde være ked af, hvis Aarsmødet holdtes her i Blair eller et andet Sted i Nærheden, og jeg var med, og jeg da ingen Stemmeret havde.

Men jeg indser ikke, at jeg har allerringeste Ret til at fordre noget forud for mine Samfundsbrødre, som bor fjernere, og som derfor ikke kan være med.

Alle, som er saa lykkelige at kunne komme med, de faar nok alligevel Anledning til baade at „blive velsignelse og være til Velsignelse." De kan jo deltage baade som Tilhørere, som Prædikanter, som Foredragsholdere, og de faar ogsaa nok Lov at deltage i Drøftelsen af de foreliggende Sager.

Og saa endnu en Tanke denne Gang. Der tales om Samfundsmødets Indflydelse; men under vor nuværende Ordning naar vi altfor kort med denne Indflydelse.

Dersom vi faar kredsdelegerede Aarsmøder, saa er den væsentligste Hindring ryddet af Vejen for at holde Samfundsmøde ogsaa i Kystkredsene, ja hvad skulde der saa egentlig være til Hinder for at holde Aarsmødet skiftevis i de otte forskellige Kredse?

Thi vi maatte jo finde en Maade at betale de delegeredes Rejse paa, saa det blev Pligt for de valgte at give Møde. Vi fik ligelig og retfærdig Repræsentation, og Ret og Pligt kom til at følges ad, ikke blot en tilfældig Fraktion kom til at styre Samfundet.

Kære Embedsbrødre i den forenede danske Kirke.

Naade og Fred!

Den store Apostel og Missionær, Paulus — Grundlæggeren af Guds Rige i Hedningeverdenen — fik blandt mange andre Opgaver ogsaa den at nedskrive mange herlige Ting til Guds Menigheds Opbyggelse, Vækst og Udvikling og Guds Riges videre Udbredelse ud over Jorden. Herom bærer alle hans Breve et mægtigt Vidnesbyrd.

Som Ordets Tjenere er vi alle vel kendt med de Breve, der bærer Navnet: „Pauli Hyrdebreve". Vi er fremdeles vel kendt med, at disse Breve er saare værdifulde, aandelige „Guldgruber" for os i vor høje, herlige, men ogsaa overmaade ansvarsfulde Gerning. De er fulde af Lærdomme, Raad, Advarsler, Formaninger, Opmuntringer, Trøsteord, gode Forskrifter og herlige Eksempler osv.

Til os staar det, kære Brødre! at vi grundigt gennemlæser dem Gang efter Gang og ved — Helligaandens Hjælp og Kraft faar dem realiseret i vor Kaldsgerning til Overhyrdens Jesu Kristi Ære og „Sjælenes Frelse".

Med det Formaal, jeg her har for Øje med disse faa Linier, er der dog kun et lille Ord, jeg her vil fremføre, nemlig:

„Bliver hardt ved Læsningen" (1 Tim. 4, 13). Dette gælder i Almindelighed — al Læsning, hvoraf vi kan høste Udbytte til den hellige Tjenestes stedse fuldkomnere Udførelse. Men der er dog en Art af Læsning, som jeg særligt sigter til ved denne — Broderhilsen og efterfølgende Fingerpeg. Det er — Missionslæsning eller -Litteratur.

Det maa være mig tilladt at udtale i al Broderlighed til eder, at jeg ved Gennemlæsning og Gennemstudium af de Bøger, jeg her kommer til, at antyde, har erholdt en saadan Glæde, Lys og Berigelse, at jeg ikke kan undlade at opmuntre eder til hurtigst muligt at faa eders Bibliotek forøget med disse rige Skatte.

Kære Brødre! vor Tid er en Verdensmissionens Tid, som ingen Sinde før i Menneskehedens Levnetsløb. Dette viser de Bøger, jeg her hjertelig anbefaler. „Den forenede danske ev. luth. Kirke i Amerika" skulde have en langt rigere Velsignelse i dette Jesu Kristi Storværk end den endnu har.

Lovet være Herrens Navn, vi har erfaret lidt deraf!

Men skal vor kære forenede danske Kirke blive endnu mere greben af en levende Missionsaand, da bør vi Præster med Rette være Foregangsmænd. En Præstestand, der er baaren af en levende Missionsiver, er selv storlig velsignet og bliver til en rig Velsignelse baade i Hjemmemissionen og Udemissionen og Menighedsarbejdet.

Et Stød fremad i den Retning er Hensigten med denne Broderhilsen og efterfølgende Fingerpeg. Bøgernes Navne er følgende:

„Evangeliets Sejrsgang" af Henry Ussing.

„Missionens Motiv, Maal og Midler" af Wilh. Sørensen.

„Al Verden for Kristus" af J. H. Blegen.

„Den afgørende Time" af John R. Mott.

„Indien kalder" af S. K. Datta.

„China vaagner" af Authur H. Smith.

„Nutidens Japan" af Skovgaard-Petersen.

„Korea i Forvandlingens Tegn" af James S. Gale.

„Islams Sværd og Kærlighedens Korstog" af Theo. R. V. Lunt.

„Daybreak in the dark Continent" af Wilson S. Taylor.

Disse Bøger kan faas igennem Dan. Luth. Publ. House.

Hermed Fredens og Kærlighedens Hilsen.

Eders heng.

G. B. Christiansen.

Pacifik-Kredsen og Børnehjemskassen.

Ved at læse Pacific-Kredsens Aarsmøde-Referat saa jeg, at man tænker paa at oprette et Børnehjem i Kredsen; jeg syntes, jeg havde hørt noget lignende før, saa ved at skrabe efter i min Hukommelseskiste og ved at se efter i Aarsberetningen (Samfundets fra 1903) fandt jeg følgende: 1) at Pacifik-Kredsen opfører et dansk luth. Børnehjem paa et for Pacifikmissionen og for et saadant Hjem passende Sted; 2) at Børnehjemmet tilflødes Den forenede danske ev.-luth. Kirke i Amerika om muligt gældfrit; 3) at Samfundets Aarsmøde efter Indstilling fra Præsterne i Pacifikkredsen vælger Bestyrelse for nævnte Børnehjem og 4) at dette Børnehjem ledes efter samme Regler som Den forenede Kirkes andre Børnehjem. 1903—1914 elleve Aar. Endnu intet Børnehjem, kun en alvorlig Henstilling til en eller anden velstillet Mand eller Kvinde om at skænke en større Gave til samme. Ikke en rød Cent i Kassen. Er der en Kasse?

Nødvendigheden og Ønskeligheden af at faa et saadant Børnehjem er vel allerede til fulde drøftet og forstaaet af Pacifikkystens Præster og særlig af dens Børnehjemskomite. Hvis nu den paatænkte Gave skulde komme i Form af en ti Acres eller saa af det kostbare Pacifikkyst Land, hvem skal saa lægge Grundvolden og bygge Huset? Giveren vel ikke? Vilde det saa ikke være paa Tide at sætte et Indsamlings-System i Gang, at oprette en Kasse? Vilde det være upassende for Pacifickredsen at lade alle sine Børnehjemsbidrag gaa i den? Vilde det kaldes upassende, om den lod alle sine Gaver, som den nu sender østpaa, komme denne Kasse til gode, endogsaa Frugten, den hvert Aar afsender? Det er ikke de store Gaver alene, der opholder og bygger vore Børnehjem; det er fornemlig de mange smaa Gaver. Vilde det være upassende for Pacifikkredsen at sætte et saadant System i Gang i 1914, hvis Nødvendigheden kræver at faa et Børnehjem paa Pacifik-Kysten? Hvis det vilde være upassende, vilde det saa ikke være passende at blive ved det gamle, opløse Komiteen og fremdeles overlade de danske forældreløse smaa paa Pacifikkysten til „The tender mercy of the public Orphanage."

En Ihde spørger.

Offer til Pensionskassen.

Som det vel allerede ved den Tid maa være de fleste Menigheder bekendt, oprettede Præsterne i Samfundet for ca. 18 Aar siden en Pensions- og Enkekasse for om muligt at befri ældre Præster eller deres Enker fra Næringssorger paa deres gamle Dage. Aarsmødet tillod den Gang, at et Offer til den Sag maatte optages een Gang hvert Aar i alle Samfundets Menigheder, hvor man er villig dertil. Denne kærlige, humane og vistnok berettigede Bestemmelse er aldrig hidtil bleven ført igennem. Desaarsag vedtog Aarsmødet igen i Aar paa Mødet i Racine følgende Beslutning:

„Aarsmødet opfordrer vore Menigheder til at støtte Præsternes Pensionskasse med deres Kærlighedsgaver for at befri ældre Præster for Næringssorger paa deres gamle Dage".

Med Glæde hørte jeg denne Bestemmelse blive vedtaget, og jeg opfordrede Aarsmødet til at fastsætte Dagen for Ofrets Optagelse, men Mødet overlod den Sag til Foreningen. I Henhold hertil fastsættes nu Dagen for dette Aars Vedkommende til Søndag Septugesima **den 8de Februar.**

Jeg vil saa haabe, at denne gode Sag maa finde god Jordbund og blive ret forstaaet over hele Linien. De fleste af Præsterne i Samfundet har sluttet sig sammen om dette Formaal — endogsaa saadanne, som aldrig venter at gøre Brug af deres Rettigheder, er gaaet med for at fremhjælpe et saa vigtigt og nødvendigt Foretagende.

Hermed være saa denne Sag anbefalet til Menighedernes, Præsternes og Venners kærligste Overvejelse og Udførelse.

Paa Pensions- og Enkekassens Vegne. J. J. Kildsig,
Form. for Pensions- og Enkekassen.
Brorson Højskole, d. 10. Jan.

Efterskrift: Ovenstaaende Henvendelse om en Offergave til Præsternes Pensions- og Enkekasse fortjener udelt Opmærksomhed af alle Den forenede danske Kirkes Menigheder.

I broderlig Ærbødighed.
G. B. Christiansen.

Lidt om Pacific Kreds.

Pacific Kreds er den af den forenede danske Kirke, som ligger Vest for Rocky Mountains. Det er kun en lille Kreds, hvad Medlemstal angaar. De tre gamle Menigheder i Racine, Wis., har over 60 konfirmerede Medlemmer flere end hele den Kreds. Men vi har ikke mindre end 10 Menigheder, som betjenes af 8 Præster, og der ved Siden af 4—5 Missionspladser. Og saa har vi 4 gamle Præster, som af forskellige Grunde — særlig Sygdom — er uden præstelig Virksomhed.

Hvad Pacific Kredsen er, det er den bleven i de sidste 12—15 Aar. Der er kun een Menighed stiftet før 1899, og det er Immanuels Menighed i Easton, Cal. Den stiftedes 1888 og holdt fornylig 25 Aars Jubelæum. I nævnte 15 Aar er Kredsen voxet fra en Haandfund Folk til et Sjæleantal af 1500, og dens Kirker er sat til en Værdi af $63,800, dens Præsteboliger til $18,300.

Det kan vist med Rette siges, at Pacific Kreds har Grund til at være glad og taknemmelig, og at Den forenede d. ev. luth. Kirke kan sige til sig selv, at det har ikke været helt forgæves at støtte Arbejdet herude, og det i Særdeleshed, naar vi betænker, at den sammen med Atlantik Kreds er blandt de højst ydende til Samfundets Øremaal.

Jo, Pacific Kreds er en lille Kreds. Men den er ogsaa en stor Kreds geografisk betragtet. Man kan blot betænke, at Portland-Præsten — for at komme til Kredsmødet her i Easton — maatte rejse en lille Tur som fra New York til Chicago. Havde Kredsmødet været i Los Angeles, saa havde han faaet 300 Mil lagt til. Man kan nok forstaa, at det bliver dyrt. Saa vidt jeg ved, kostede Præsternes Rejse fra Los Angeles, San Francisco, Oakland, Ferndale og Portland i Aar omkring ved $80. Og det var bare de fem Præster. Næste Aar skal Kredsmødet være i Portland, Ore, saa skal der Penge til. Derfor er der heller ingen Menigheder, der kan faa Kredsmøde, undtagen de de garanterer, at Præsternes Rejse bliver betalt. Kan da den lille Portland-Menighed gøre det til næste Aar? Nej, men saa kommer Søstermenigheden i Eugene til Hjælp og siger: „Hvis Præsterne vil komme til os en ekstra Søndag, saa vil vi dele halvt med eder i Portland." Og det gik vi saa ind paa ved Kredsmødet, og saa bliver den lille Menighed i Portland hjulpen til at faa et Kredsmøde paa den Maade.

Hvordan gaar det saa med Delegaterne? Kommer de med til Kredsmøderne? Det kommer jo meget an paa den enkelte Menigheds financielle Stilling. Men der har dog som oftest været en hel god Repræsentation af Lægfolk. Det er jo her som andre Steder, at det er Interesserne, det kommer an paa. Og alt tyder paa, at den er i Opgang.

Det ses ogsaa deraf, at man ikke er færdig til at hvile paa sine Laurbær. Her er store Strækninger, hvor mange, mange Landsmænd bor, men uden kirkelig Betjening paa Modersmaalet og fra Moderkirken. Og mange kommer for at nedsætte sig her ude. Og nu, da Pastor H Hansen har resigneret fra Missionsarbejdet i Fresno, en By med maaske 4000 danske, saa har Kredsen besluttet at sætte en anden Arbejder der til at fortsætte Gerningen. Men der skal mange Penge til. Og da det særlig er de unge fra Menighederne i Selma, Del Rey, og Easton, der trækker til Fresno, saa har disse Menigheder vist deres Interesse ved, at Medlemmerne subskriberer maanedlige Bidrag til Kredskassen med særlig den Sag for Øje. Det var mig en ikke liden Glæde og gav mig ikke faa lidt Haab og Mod, da jeg i Marts kom her til Easton og erfarede at Menighederne heromkring havde maanedlig Subskription til Kredsen. Nu i Aar maatte den forhøjes betydelig. Det vilde vist være godt, om man bar sig saadan ad over hele Kredsen — hvor man da kan. Det giver en Præst Lyst til at arbejde, naar der vises saadan Interesse.

Ja, Pacific Kreds er en stor Kreds, og der er mange af os, som sidder langt fra hverandre. Men vi er endnu længere fra Samfundets Aarsmøder. Vi har haabet paa Kredsdelegation; men det er der vel ingen Udsigter til. Og selvfølgelig haaber vi saa paa Ligning for Delegaternes Rejse i Lighed med Præsternes, eller en anden Indretning, at det dog kan blive muligt for os at sende dog nogle Delegater til Samfundets Aarsmøder. Men bliver der intet gjort for os, da vil det nok knibe med at holde Interessen oppe for Samfundets Øremaal; dog kan de øvrige Kredse være sikre paa, at vi vil gøre vort bedste til, at det ikke skal kendes hverken paa den ene eller den anden af Samfundets Kasser, at vi bliver stedmoderlig behandlet. Nej, vi vil forsøge at gøre det bedre endnu.

A. P. Hansen.
R. Rt. 1, Oleander, Cal.

Jan. 17. 1914.

Hr. Redaktør:—

Vær saa venlig at optage følgende i „Danskeren".

Dette for at tilkendegive for Søstremenighederne, at i Spørgsmaalet angaaende Repræsentation ved Samfundets Aarsmøder ønsker Golgathas Menighed, Chicago, Ill., at blive ved den nuværende Ordning: Menighedsrepræsentation.

Paa Menighedens Vegne.
Jens Harboe, Sec.
6644 Eberhart Ave., Chicago, Ill.

Danmarks-Korrespondance.

1913 i Danmark.

Kbhvn., Nytaar, 1914.

Naar man ved et Aarsskifte sætter sig hen i sin Stoil og i en stille Time lader de svundne 365 Dage passere Revu for Øjet, saa er ens første Tanke den: hvor man dog glemmer hurtigt! Hvor Begivenheder og Mennesker hastigt glider ud i det store graa og dækkes af Glemslens natfarvede Haab! Hvor det, der engang syntes en stort og vigtigt, blot efter nogle Maaneders Forløb har fortonet sig i den bagvedliggende Horizont, i den store Menneskeven: Glemslens skjulende Farver! Tiden iler, den rastløst avancerende Menneskehed har ikke Stunder til at hukke langt. Tiden har Il, og det er godt at kunne glemme.

Lader man Tanken glide tilbage over 1913s Begivenheder, er det de sørgelige Episoder, den først hager sig i. Det er menneskeligt, men ikke rosværdigt. Og saa lyser da Ordet Bramninge os først i Møde med luende rødt Flammeskrift. Vi husker den Aften i Sommer, da Telegrafens Prikker og Streger berettede os om den uhyggelige Katastrofe derovre ved Grønsen; hvordan Folk flokkedes paa Gader og Kaféer for at høre Nyt, og hvordan menneskelig Medfølelse med ganske fremmede og deres efterlevende gav sig Udtryk.

Og saa rinder et andet godt dansk Navn Kong Georgs, os i Hu. Denjævne danske Mand, der tilhørte vor Konge over et Oldtids-Folk, og som faldt for en findsyg Morders Haand, just som han følte at have naaet sit Maal.

Og vi erindrer alle dem, som Døden tog i Aarets Løb, i hvert Fald dem, som Nationen kendte; Folk som Nationalbankdirektør Emil Meyer, Etatsraad Obel, Morten Eskesen, Birkedommer Sylow, Generalkonsul Johan Hansen, Etatsraad Malling, Thomas P. Krag, Professor Barnekow, Kammeradvokat Hindenburg, den gamle Høvding Jens Nørregaard, Vilhelm Bissen, Pastor Rørdam i Lyngby, Christopher Krabbe, General Arendrup, Etatsraad Henningsen, Fr. Zahle, General Balle, Admiral Albech, Ulrich Birch, Madsen—Mygdal, Otto Scavenius, Redaktør Guldbrandsen, General le Maire, Dr. Siesby og nu i den allerseneste Tid Estrup og Statsraadssekretær Koefoed — og mange, mange flere.

Men vi har ogsaa glade Minder fra det svundne Aar. Vi saa et Folkenes om et personligt, økonomisk Offer for den enkelte; Forsvarskagen samlede store Dele af vort Folk, der villigt ydede betydelige pekuniære Bidrag til dennes Løsning Dette er et Faktum, som man — enten man er Ven eller Fjende af Sagen — ikke kan benægte. Og vi oplevede den glædelige Begivenhed, at Regeringen besluttede at købe Hammershus paa Bornholm, hvor Tyskere snart huserer som om de var hjemme, og endelig ved Aarets Slutning præsenterede vort store stolte nationale Foretagende: „Det forenede Dampskibs Selskab" og det seneste Udslag af Ledelsens Mod og Dygtighed: Oceanflyveren „Frederik den Ottende", Nordens største Passagerbaad, den flydende Landsby.

Af Mindedage var der vort Kongehus' 50-Aars Jubilæum, der som bekendt fejredes i megen Stilhed; med større Pomp højtideligholdt Skagen, Kierteminde og Domkirken i Maribo deres 500-aarige Fødselsdage.

Endelig skal anføres, hvad Grosserer—Societetets Komite i sin i Dag udkomne Aarsberetning siger om 1913 som Forretningsaar:

Industrien her hjemme havde gode og ret fredelige Kaar, større Arbejdsstandsninger forekaanedes Landet for; ogsaa Handlen var sund og rigelig i Udbytte, og de gode Fragtkonjunkturer holdt sig til helt hen paa Efteraaret, saa at ogsaa vor Skibsfart gav gode Procenter; de samme glædelige Betragtninger gælder Landbruget.

* * *

Vi staar da saaledes nu ved Overgangen til et nyt Aar, og vi staar ret solidt og fast paa Benene og med Ryggene rettede efter de forsmædelige Nederlag i 1908 og 1909. Men vi trænger maaske ogsaa nok at staa stort i det Aar, der kommer. Mindeaaret for en af de sørgeligste Begivenheder for alt, hvad der er dansk: 50-Aaret for vor sidste Vaabenkamp for Bevarelsen af dansk Jord og danske Brødre for Danmark.

Edward Spore.

Har De abbonneret paa

NORDISK MISSIONSTIDSSKRIFT

Det bringer dygtige og interessante Skildringer fra Missionsmarken, samt tidsmæssige Indlæg, Afhandlinger og Artikler af Interesse for alle Venner af den ydre Mission.

Skriftet udkommer hveranden Maaned med et Hæfte paa mindst 3 ark. Det koster i Amerika $1.00 per Aargang i Forskud.

Aargangen 1913 foreligger komplet og kan faas net og solidt indbundet for $1.50. Prøvehæfte sendes frit paa Forlangende.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.

Kommissionær for Amerika.